

บทส่งท้าย

ตุลาคม 1945ไม่กี่เดือนหลังสงคราม มาแตร์เดอีได้เปิดทำการสอนอีก มีซิสเตอร์คณะอัสสุลิน 21 ท่านในประเทศไทย ในจำนวนนี้มีซิสเตอร์ที่เป็นชาวไทยเพียงสองท่านคือ ซิสเตอร์มารี โยเซฟ บุญประจักษ์ ทรพรทรานนท์ และซิสเตอร์แอนเจลา เดอ นอเทรอดาม ดัน กระทั่งปัจจุบัน (ปี 1998) คณะมีสมาชิก 45 ท่าน เป็นนักบวชที่ได้ถวายปฏิญาณตนแล้ว เป็นชาวอเมริกันหกท่าน แคนาดาหนึ่งท่าน ฮอลันดาสามท่าน ฝรั่งเศสสามท่าน สโลวักหนึ่งท่าน สโลวีนิ หนึ่งท่าน และชาวไทย 30 ท่าน สมาชิกเหล่านี้เป็นผู้กำหนดทิศทางของคณะ

การเปลี่ยนบุคลากรอาจจะมีผลทำให้การดำเนินงานเปลี่ยนไปอย่างหลากหลาย แม้งานที่เป็นฐานดั้งเดิมคือการให้การศึกษาอบรม ยังคงอยู่เช่นที่เคยเป็นมา ทว่าบัดนี้ได้ขยายงานไปถึงกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ด้วย ปัจจุบันคณะอัสสุลินรับผิดชอบโรงเรียนที่ตั้งขึ้นห้าแห่งคือ สองแห่งขยายจากชั้นอนุบาลถึงมัธยม 6 หนึ่งแห่งมีถึงมัธยม 3 โรงเรียนเหล่านั้นมีคณะอัสสุลิน 29 ท่าน ครูฆราวาส 468 ท่าน ครูชายหญิงทั้งที่เป็นคาทอลิกและพุทธ จำนวนนักเรียนรวมทั้งสิ้นมี 8,657 คน

นอกจากนั้น โรงเรียนที่ตั้งขึ้นเหล่านี้ยังเกี่ยวข้องกับโครงการ “โรงเรียนพี่โรงเรียนน้อง” ด้วย ปัจจุบันมีโรงเรียนที่อยู่ในอุปถัมภ์ของคณะอัสสุลิน 10 แห่งในบริเวณที่เป็นเขตป่าทุรกันดารทางภาคเหนือ เนื่องจากบริเวณเหล่านั้นถือว่าเป็นถิ่นอันตราย โรงเรียนจึงอยู่ในความดูแลของตำรวจตระเวนชายแดนมากกว่าอยู่ในความดูแลของกระทรวงการศึกษา โรงเรียนเหล่านี้มีสอนถึงประถม 6 เท่านั้น มีนักเรียนประมาณ 1,600 คน บริเวณเหล่านี้ชาวบ้านมีฐานะยากจน ได้ใช้เวลาจนถึงหนึ่งปีให้ผู้ปกครองและนักเรียนมาแตร์เดอีช่วยทำการรณรงค์เพื่อจัดหาเครื่องแบบนักเรียน หนังสือ หรือของจำเป็นต่าง ๆ ให้เด็กในโรงเรียนกันดารเหล่านั้น คณะแพทย์กลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นบิดามารดาของนักเรียนมาแตร์เดอีได้ไปเยี่ยมโรงเรียนเหล่านั้นทุกปี เพื่อตรวจและรักษาเด็กนักเรียนในบริเวณที่ห่างไกลนี้

ในความพยายามที่จะช่วยเหลือผู้คนเหล่านั้น จึงได้ริเริ่มโครงการพิเศษซึ่งมุ่งจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ชนเผ่าปกากะญอและชนเผ่าอื่นทางภาคเหนือของประเทศไทย ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมาคณะอัสสุลินในประเทศไทยได้จัดหอพักสองแห่ง สำหรับเด็กหญิงชาวเขาที่มาจากหมู่บ้านในความดูแลของหน่วยงานธรรมทูตคาทอลิก นี่เป็นโครงการซึ่งจะต้องใช้เวลาสามถึงสี่ปีที่เด็กหญิงชาวเขาจะได้เรียนหนังสือหรือฝึกอาชีพ เวลานี้มีเด็กหญิงราว 80 คน อายุระหว่าง 14 ถึง 16 ปี มาจากชนเผ่าต่าง ๆ

การดำเนินงานเป็นเอกเทศนี้รวมงานอภิบาลสัตบุรุษในหมู่บ้านชนบทและชาวปกากะญอที่อพยพจากชายแดนไทย-พม่าด้วย มีงานฟื้นฟูสภาพจิตใจและงานชั้นนำจิตวิญญาณ งานอภิบาล งานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางเหนือ การบริหารงานนี้ได้ร่วมงานกับองค์การ South East Asian Major Superior of Religious

การดำเนินงานแพร่ธรรมทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากแกนหลักเล็ก ๆ ซึ่งก่อปรด้วยชาวคณะอัครทูต ลินส์ที่ท่านซึ่งยังอยู่ในวัยสาว มีจิตอุทิศตนเพื่องานนี้และมีความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง แต่เดิมท่าน เหล่านี้ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับดินแดนแห่งนี้... ท่านมาถึงกรุงเทพฯ ๗ ขึ้นมาบนท่าเรือยามค่ำคืน เป็น บทบาทที่เหมือนละครซึ่งไม่มีนักเขียนคนใดอาจจินตนาการได้ ถึงกระนั้น เสียงร่ำร้องของท่านทั้งสิ้น ในครั้งนั้นยังก้องอยู่ ซิสเตอร์เทเรส แมร์แตนต์เขียนจดหมายที่เต็มไปด้วยความปวดร้าวใจถึงกรุง โรมว่า “โปรดช่วยด้วยเถิด! เรื่องนี้เกินกำลังที่จะจัดการได้” คุณแม่เองแจล เดอ นอเทรอดามก็ยัง สงสัยระคนกับความปวดร้าวเรื่องการยุบสำนักเสี่ยเลย นอกจากนั้นยังมีเรื่องหนี้สินที่ทำให้กังวลใจ ไม่สิ้นสุดตลอดจนเงาแห่งความเจ็บไข้ได้ป่วยเกิดขึ้นแก่ผู้บุกเบิกทั้งสิ้นท่านในช่วงแรก ๆ ที่มาถึง ประเทศไทย

มีอยู่หลายครั้งที่ท่านเหล่านั้นแทบจะทำงานต่อไปไม่ได้แล้ว แต่ท่านก็ไม่เคยคิดจะ ทอดทิ้งสำนักไป ไม่ใช่ไม่รู้ถึงอันตราย เพราะจดหมายของท่านแสดงชัดเจนว่าท่านไม่ได้นั่งนอนใจ ท่านรู้ว่าในห้วงเหวอันมืดมิดนั้นมีอันตรายอยู่ใกล้ ๆ แต่ดวงวิญญาณของท่านเข้มแข็งกว่าความ หวาดกลัว แกร่งเกินกว่าความเป็นจริง คุณแม่แบร์นาร์ด มังแซลซึ่งเป็นธรรมทูตที่ไม่มีใครเทียม กล่าวหา อาจเป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่เป็นไปได้คือ “เราอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า... วางใจในพระองค์ เดิมที... เราอยู่ได้ด้วยปาฏิหาริย์ของพระองค์” แม้ในยามหนาวเปล่าเปลี่ยว ท่านเหล่านี้ไม่เคยพะวง สงสัยพระฤทธานุภาพอันหาขอบเขตมิได้ของพระเจ้าและความรักเมตตาของพระองค์ เป็นความเชื่อ ที่ซึมซาบอยู่ในทุกอย่าง เหมือนฝนในประเทศเขตร้อนซึ่งทำให้ลำธารกลายเป็นแม่น้ำ และทำ ทะเลทรายให้กลายเป็นเรือกสวน ขณะที่เรารำลึกถึงช่วง **20** ปีแรกของคณะอัครทูตลินส์ที่เข้า มาอยู่ในประเทศไทย เราสามารถได้ยินเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาเหล่านั้นได้ ดังท่าน นักบุญเปาโลกล่าวว่า “พระเจ้าผู้ทรงยกพระเยซูเจ้าออกจากผู้ตาย ทรงสามารถทำสิ่งใดก็ได้มากมาย เกินกว่าเราจะคาดคิดหรือปรารถนา”